

PESTRO ŽIVLJENJE

Tadej Golob se je rodil 16. septembra 1967 v Mariboru, odraščal pa v Lenartu v Slovenskih goricah. Po srednji družboslovni gimnaziji v Mariboru je odšel v JLA (Jugoslovanska ljudska armada), nato pa leta 1987 v Ljubljano na študij novinarstva. V rani mladosti je igral nogomet, bil je tudi član kadetske ekipe Maribora Branika. Po prihodu v Ljubljano pa je pričel s plezanjem in alpinizmom, s katerim se še vedno aktivno ukvarja. Osvaja domače gore, centralne Alpe, Ande, Himalajo. Ob tem je ljubeč partner svoje Mojce Manfreda ter skrben oče dveh otrok, Brine in Lovra. Družinski ritem spretno povezuje z ustvarjalnostjo, pri čemer sta njegova samodisciplina in ustvarjalnost vsakodnevno na preizkušnji. Z družino stanuje na Viču, zahodnem delu Ljubljane, od koder je zelo blizu do Polhograjskih dolomitov. Tam se sprošča s kolesarjenjem ter tekom. Nedaleč stran so naše gore in med njimi njemu najljubša Loška stena.

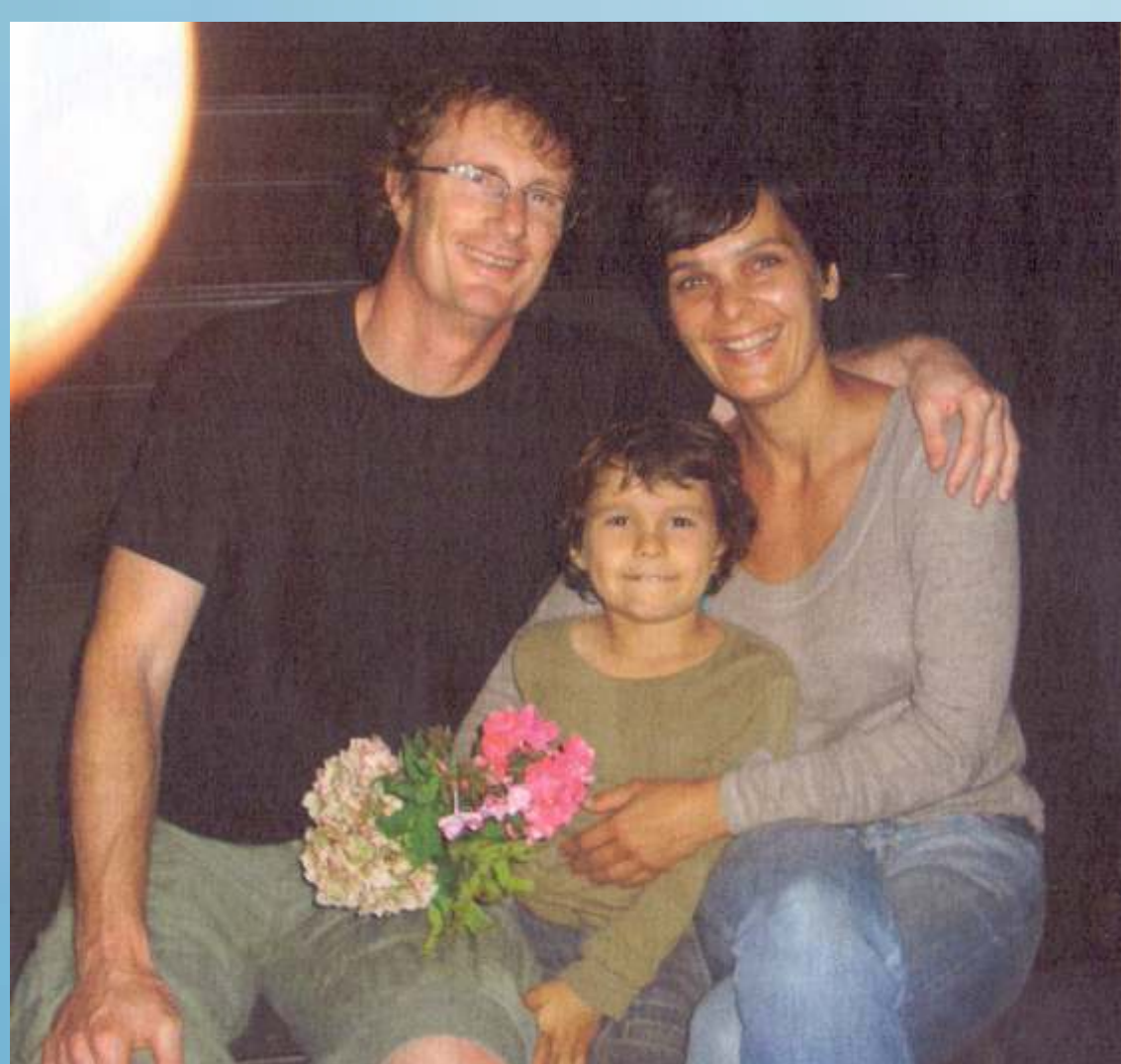
V času študija je delal kot honorarni sodelavec športnega programa TV Slovenija, nato pa postal urednik revije za avtomobilistične ter motociklistične športe Grand Prix, kasneje pa urednik revije Grif, ki je izhajala za plezalce, raziskovalce in alpiniste. Sodeloval je tudi z revijama Geo (poljudnoznanstvena revija) ter Playboy, za katero je napisal več odličnih intervjujev.

Maribor

Ugotoviš, da tok zgodovine ni tako samoumeven, kot se nam zdi. Ugotavljam tudi, da sposobnost kritičnega razmišljanja peša, da so ljudje pripravljeni sprejeti marsikaj, za kar smo mislili, da je že preteklost. Ob vsem vedenju in znanju danes ne moreš zagovarjati ali minimizirati niti A od Auschwitza ali J od Jasenovca. Preseneča me, kako je ljudem vseeno za že pridobljene civilizacijske pravice, recimo ženske pravice ali pa ločitev cerkve od države. Tudi dejstvo, da imamo svojo državo, ni tako samoumevno, se pa vedemo, kot da je.

(Ona, Tadej Golob)

Tadej, Mojca, Lovro

Lenart v Slovenskih goricah

V šport sem zašel po naključju, na RTV so iskali novinarje, pa smo šli tja. Ostal sem šest let, ampak jaz za to področje res nisem talentiran. Vedel sem, da je moj medij pisanje. Presedlal sem na športno revijo, ki jo je urejal Miran Ališič, ko pa je postal urednik Playboya, me je povabil k sodelovanju.

(Ona, Tadej Golob)

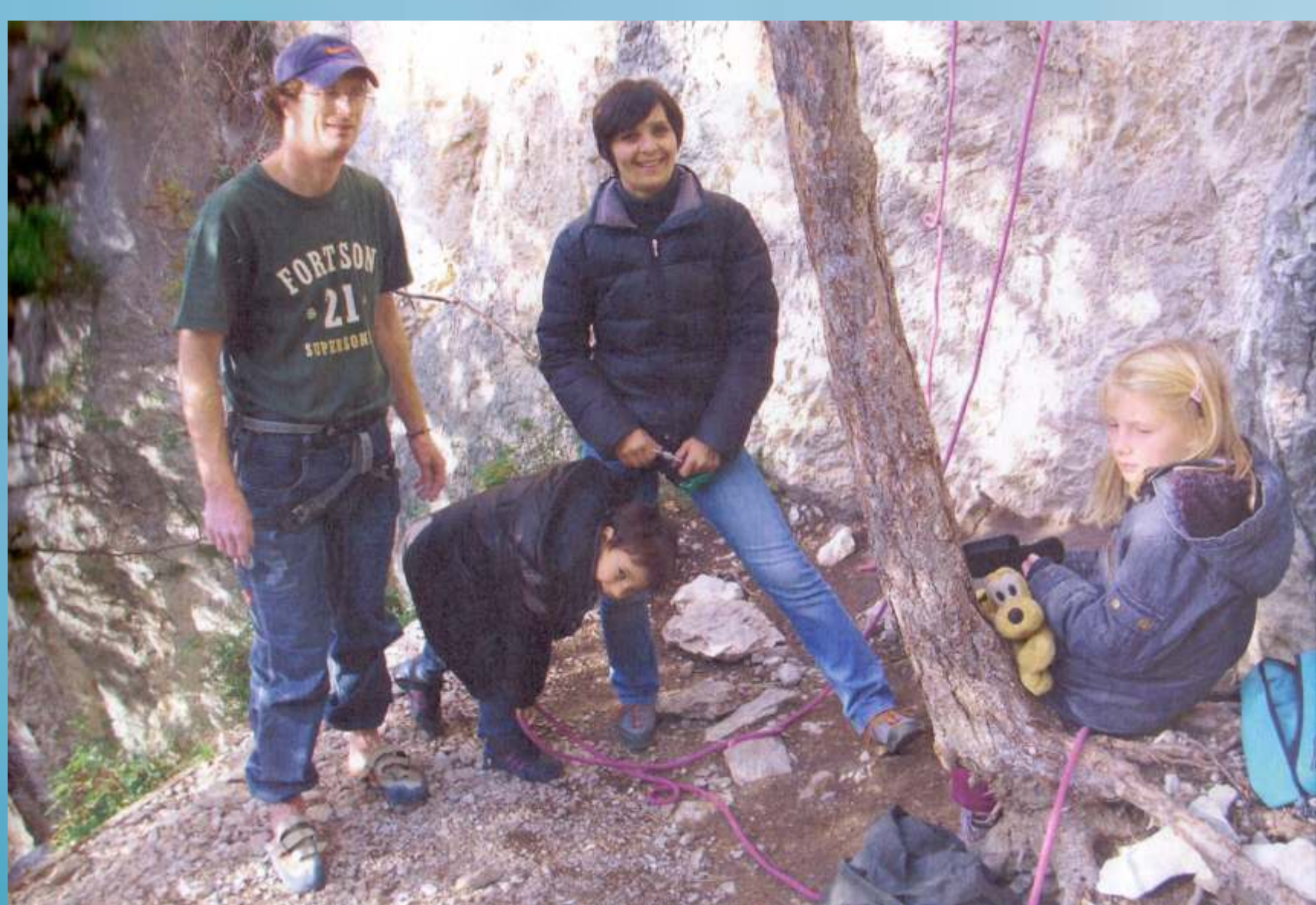
Izletniška raziskovanja

Mojca sem videl že kakšen mesec prej, takoj mi je bila všeč. Ko mi je prijatelj omenil, da gresta na Trnfest, se mi je zdelo, da moram biti tam tudi jaz. Takrat sem porabil vso svojo zmožnost koncentracije, da sem vse naredil prav. In je uspelo.

(Ona, Tadej Golob)

Oba sva preprosta človeka, ne potrebujeva veliko. Pomembno je, da smo zdravi in se imamo radi.

(Ona, Mojca Manfreda)

Tadej, Mojca, Lovro in Brina

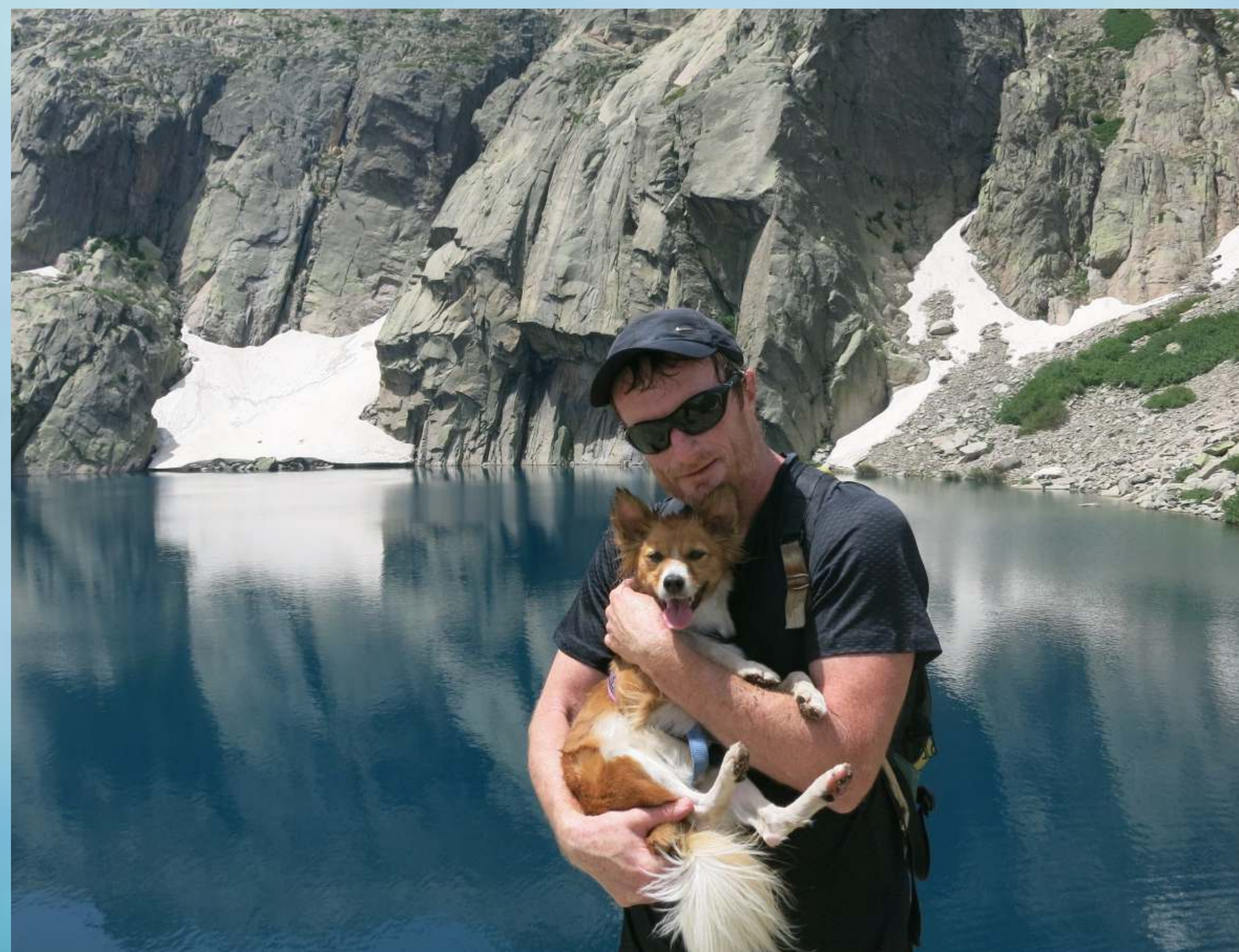

Ljubljana

V poletju 1986 sem se z dvema prijateljema, enim sošolcem in enim sosedom, odpravil na Kreto. Stari smo bil devetnajst let in čakal nas je odhod v vojsko, pred tem pa počitnice. Takrat sem bral Dostojevskega, njegove Zapiske iz podtalja. Bil sem otožen, ker se mi je zdelo, da se neko življenje končuje, tako kot se je maloprej moje nogometno, in se je res. Šli bomo v vojsko, potem vsak na svojo stran, in kdo ve, ali ni to, kar me še čaka, slabše od tega, kar je že bilo, bolj brezvezno in dolgočasno. Sedel sem na plastičnem stolu v senci pred našim šotorom in s knjigo v roki rekel Irkotu: »Če do tridesetega ne napišem knjige, se ubijem. In tudi, ko jo napišem, se bom ubil.«

(Vse do danes sem mislil, da sem bil s to izjavo zelo izviren, potem pa me je med pisanjem tega Mojca opozorila, da je Erica Jong v Strahu pred letenjem zapisala nekaj podobnega. In ker sem ta roman tudi sam bral, zdaj vem, od kod to.)

(Literatura, Tadej Golob)

Tadej z Džoli